Dokument ten służy wyłącznie do celów dokumentacyjnych i instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego zawartość

►**B**

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 2371/2002

z dnia 20 grudnia 2002 r.

w sprawie ochrony i zrównoważonej eksploatacji zasobów rybołówstwa w ramach wspólnej polityki rybołówstwa

(Dz.U. L 358 z 31.12.2002, s. 59)

zmienione przez:

		Dziennik Urzędowy		
		nr	strona	data
►**M1**	Rozporządzenie Rady (WE) nr 865/2007 z dnia 10 lipca 2007 r.	L 192	1	24.7.2007
►**M2**	Rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r.	L 343	1	22.12.2009
►**M3**	Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1152/2012 z dnia 21 listopada 2012 r.	L 343	30	14.12.2012

sprostowane przez:

►**C1** Sprostowanie, Dz.U. L 68 z 12.3.2013, s. 61 (2371/2002)

►**C2** Sprostowanie, Dz.U. L 109 z 19.4.2013, s. 30 (865/2007)

▼B

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 2371/2002

z dnia 20 grudnia 2002 r.

w sprawie ochrony i zrównoważonej eksploatacji zasobów rybołówstwa w ramach wspólnej polityki rybołówstwa

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 37,

uwzględniając wniosek Komisji ([1]),

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ([2]),

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Rozporządzenie Rady (EWG) nr 3760/92 ([3]) ustanowiło wspólnotowy system rybołówstwa i akwakultury. Zgodnie z tym rozporządzeniem Rada musi zdecydować o wszelkich niezbędnych dostosowaniach do dnia 31 grudnia 2002 r.

(2) Wspólna polityka rybołówstwa obejmuje ochronę, zarządzanie oraz eksploatację żywych zasobów wodnych i akwakultury, a także przetwarzanie i obrót produktami rybołówstwa i akwakultury, gdy działalność taka prowadzona jest na terytorium Państw Członkowskich lub na wodach wspólnotowych, lub przez wspólnotowe statki rybackie albo obywateli Państw Członkowskich, z uwzględnieniem przepisów zawartych w art. 117 Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza, bez uszczerbku dla głównej odpowiedzialności państwa bandery.

(3) Z uwagi na to, iż wiele zasobów rybnych ulega ciągłemu zmniejszeniu, wspólna polityka rybołówstwa powinna zostać ulepszona w celu zapewnienia długotrwałej żywotności sektora rybołówstwa poprzez zrównoważoną eksploatację żywych zasobów wodnych na podstawie doradztwa naukowego oraz podejścia zapobiegawczego, które oparte jest na tych samych podstawach, co zasada ostrożności określona w art. 174 Traktatu.

(4) Celem wspólnej polityki rybołówstwa powinno więc być zapewnienie zrównoważonej eksploatacji żywych zasobów wodnych oraz akwakultury w kontekście stałego rozwoju, uwzględniając w sposób wyważony aspekty środowiskowe, gospodarcze i społeczne.

(5) Ważne jest, aby zarządzanie wspólną polityką rybołówstwa kierowało się zasadą dobrego zarządzania i aby podejmowane środki były wzajemnie zgodne i niesprzeczne z innymi zasadami wspólnotowymi.

([1]) Dz.U. C 203 E z 27.8.2002, str. 284.
([2]) Opinia wydana dnia 5 grudnia 2002 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).
([3]) Dz.U. L 389 z 31.12.1992, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1181/98 (Dz.U. L 164 z 9.6.1998, str. 1).

▼B

(6) Cel zrównoważonej eksploatacji zostanie łatwiej osiągnięty poprzez wieloletnie podejście do zarządzania rybołówstwem, przy użyciu wieloletnich planów zarządzania dla zasobów w bezpiecznych granicach biologicznych lub na poziomie tych granic. W przypadku zasobów poza takimi bezpiecznymi granicami absolutnym priorytetem jest przyjęcie wieloletnich planów ich regeneracji. Zgodnie z doradztwem naukowym w odniesieniu do tych zasobów mogą być zastosowane redukcje w nakładzie połowowym.

(7) Te wieloletnie plany powinny tworzyć cele dla zrównoważonej eksploatacji danych zasobów, zawierać zasady połowów określające sposób obliczania rocznych limitów połowowych i/lub nakładu połowowego oraz przewidywać inne szczególne środki zarządzania, uwzględniając także wpływ na inne gatunki.

(8) Zawartość planów wieloletnich powinna być współmierna do stanu ochrony zasobów, stopnia pilności ich regeneracji oraz charakteru tych zasobów i łowisk, na których są odławiane.

(9) Zrównoważona eksploatacja zasobów, dla których nie zostały stworzone żadne plany wieloletnie, powinna być zapewniona poprzez ustanowienie limitów połowowych i/lub nakładu połowowego.

(10) Należy wprowadzić przepisy dla Państw Członkowskich lub Komisji w celu zastosowania środków nadzwyczajnych w przypadku poważnego zagrożenia dla ochrony zasobów lub też dla morskiego ekosystemu będącego skutkiem działalności połowowej i wymagającego natychmiastowego działania.

(11) W swojej strefie 12 mil morskich Państwa Członkowskie powinny mieć możliwość przyjęcia środków ochrony i zarządzania stosowanych do wszystkich statków rybackich, pod warunkiem że jeśli takie środki stosowane są także do statków rybackich z innych Państw Członkowskich, zastosowane środki nie są dyskryminacyjne i zostały wcześniej uzgodnione, oraz że Wspólnota nie przyjęła wcześniej środków ukierunkowanych na ochronę i zarządzanie w tej strefie.

(12) Flota wspólnotowa powinna zostać zmniejszona w celu dostosowania do dostępnych zasobów oraz powinno się ustanowić szczególne środki do osiągnięcia tego celu, łącznie z ustaleniem poziomów odniesienia zdolności połowowej, których nie można przekroczyć, oraz z zapewnieniem działań wspólnotowych wspierających złomowanie statków rybackich i krajowe systemy wprowadzania/wycofywania.

(13) Każde Państwo Członkowskie powinno prowadzić krajowy rejestr statków rybackich dostępny dla Komisji w celu monitorowania rozmiaru flot Państw Członkowskich.

▼B

(14) Istniejące przepisy ograniczające dostęp do zasobów w pasie 12 mil morskich należących do Państw Członkowskich zapewniły zadowalającą ochronę poprzez ograniczenie nakładu połowowego w najbardziej wrażliwych obszarach wód wspólnotowych oraz poprzez podtrzymywanie tradycyjnej działalności połowowej, na której w znacznym stopniu oparty jest społeczny i gospodarczy rozwój niektórych wspólnot nadmorskich. Dlatego też należy dalej stosować te przepisy do dnia 31 grudnia 2012 r.

(15) Pomimo że ograniczenia dostępu zawarte w prawodawstwie wspólnotowym powinny być na razie utrzymane, powinny one być zweryfikowane w celu oceny, czy są niezbędne dla zapewnienia zrównoważonego rybołówstwa.

(16) W świetle niestabilnego stanu przemysłu rybołówczego oraz faktu, że niektóre wspólnoty nadmorskie utrzymują się z połowów, należy zapewnić względną stabilność działalności połowowej poprzez rozdzielenie możliwości połowowych pomiędzy Państwa Członkowskie, na podstawie przewidywalnego udziału każdego Państwa Członkowskiego w zasobach.

(17) Pod innymi względami stabilność taka, biorąc pod uwagę przejściową sytuację biologiczną zasobów, powinna chronić szczególne potrzeby regionów, w których społeczności lokalne są szczególnie zależne od rybołówstwa i związanej z nim działalności, jak zadecydowała Rada w rezolucji z dnia 3 listopada 1976 r. ([1]), w sprawie niektórych aspektów zewnętrznych utworzenia 200-milowej strefy połowów we Wspólnocie z mocą od dnia 1 stycznia 1977 r., w szczególności jej załączniku VII.

(18) Dlatego też w taki sposób należy rozumieć pojęcie względnej stabilności, która ma zostać osiągnięta.

(19) W celu zapewnienia skutecznego wdrażania wspólnej polityki rybołówstwa wspólnotowy system kontroli i egzekwowania dotyczący rybołówstwa powinien zostać wzmocniony, a podział obowiązków pomiędzy rządami Państw Członkowskich a Komisją powinien zostać dokładniej określony. W tym celu należy w niniejszym rozporządzeniu uwzględnić główne przepisy dotyczące kontroli, badań oraz egzekwowania zasad wspólnej polityki rybołówstwa, z których część zamieszczono już w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 2847/93 z dnia 12 października 1993 r. ustanawiającym system kontroli mający zastosowanie do wspólnej polityki rybołówstwa ([2]). Rozporządzenie to musi pozostać w mocy do czasu przyjęcia wszystkich niezbędnych przepisów wykonawczych.

(20) Przepisy o kontroli, inspekcji i egzekwowaniu dotyczą, z jednej strony, zobowiązań kapitanów statków rybackich i przedsiębiorców łańcucha obrotu, a z drugiej strony, określają różne obowiązki Państw Członkowskich oraz Komisji.

([1]) Dz.U C 105 z 7.5.1981, str. 1.
([2]) Dz.U. L 261 z 20.10.1993, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1965/2001 (Dz.U. L 268 z 9.10.2001, str. 23).

▼B

(21) Wspólnota powinna być w stanie stosować potrącenia możliwości połowowych, w przypadku gdy Państwo Członkowskie przekroczyło przyznane mu możliwości połowowe. W przypadku stwierdzenia, że w wyniku przekroczenia przez Państwo Członkowskie przyznanych mu możliwości połowowych inne Państwo Członkowskie doznało szkody, potrącenia powinny zostać przyznane w całości lub częściowo temu Państwu Członkowskiemu.

(22) Państwa Członkowskie powinny być zobowiązane do przyjmowania natychmiastowych środków w celu zapobieżenia dalszym poważnym naruszeniom, określonym w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1447/1999 z dnia 24 czerwca 1999 r. ustanawiającym wykaz rodzajów zachowań, które poważnie naruszają zasady wspólnej polityki rybołówstwa ([1]).

(23) Komisja powinna być w stanie podejmować natychmiastowe środki zapobiegawcze, jeżeli istnieje dowód na to, że działalność połowowa mogłaby doprowadzić do poważnego zagrożenia ochrony żywych zasobów wodnych.

(24) Komisja powinna być zaopatrzona w odpowiednie uprawnienia w celu wypełniania swoich obowiązków kontrolowania i oceny wdrażania wspólnej polityki rybołówstwa przez Państwa Członkowskie.

(25) Konieczne jest, aby wzmocnić współpracę i koordynację pomiędzy wszystkimi odpowiednimi władzami w celu osiągnięcia zgodności z zasadami wspólnej polityki rybołówstwa, w szczególności poprzez wymianę krajowych inspektorów, poprzez obligowanie Państw Członkowskich do traktowania sprawozdań z inspekcji przygotowanych przez inspektorów wspólnotowych, inspektorów z innego Państwa Członkowskiego lub inspektorów Komisji na równi z ich własnymi sprawozdaniami z inspekcji w celu ustalenia faktów.

(26) Środki niezbędne do wykonania niniejszego rozporządzenia powinny zostać przyjęte zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji ([2]).

(27) W celu przyczynienia się do osiągnięcia celów wspólnej polityki rybołówstwa, należy utworzyć regionalne komitety doradcze umożliwiające wspólnej polityce rybołówstwa korzystanie z wiedzy i doświadczenia rybaków i innych uczestników sektora oraz uwzględniające zróżnicowane warunki panujące na wodach wspólnotowych.

(28) W celu zapewnienia wspólnej polityce rybołówstwa najlepszego doradztwa naukowego, technicznego i ekonomicznego Komisja powinna być wspomagana przez odpowiedni komitet.

(29) Do osiągnięcia podstawowych celów zrównoważonej eksploatacji żywych zasobów wodnych niezbędne jest stworzenie zasad ochrony i eksploatacji tychże zasobów. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w art. 5 Traktatu niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza środki niezbędne dla osiągnięcia tego celu.

([1]) Dz.U. L 167 z 2.7.1999, str. 5.
([2]) Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.

▼B

(30) Z powodu liczby i wagi niezbędnych zmian rozporządzenie (EWG) nr 3760/92 powinno zostać uchylone. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 101/76 z dnia 19 stycznia 1976 r. ustanawiające wspólną politykę strukturalną dla sektora rybołówstwa ([1]) pozbawione istotnych przepisów powinno także zostać uchylone,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ 1

ZASIĘG I CELE

Artykuł 1

Zasięg

1. Wspólna polityka rybołówstwa obejmuje ochronę, zarządzanie oraz eksploatację żywych zasobów wodnych, akwakultury oraz przetwarzanie i obrót produktami rybołówstwa i akwakultury, gdy działalność taka prowadzona jest na terytorium Państw Członkowskich lub na wodach wspólnotowych, lub przez wspólnotowe statki rybackie, albo też, bez uszczerbku dla głównej odpowiedzialności państwa bandery, przez obywateli Państw Członkowskich.

2. Wspólna polityka rybołówstwa zapewnia spójne środki dotyczące:

a) ochrony, zarządzania i eksploatacji żywych zasobów wodnych;

b) ograniczenia wpływu rybołówstwa na środowisko;

c) warunków dostępu do wód i zasobów;

d) polityki strukturalnej i zarządzania zdolnością floty;

e) kontroli i egzekwowania;

f) akwakultury;

g) wspólnej organizacji rynków; oraz

h) stosunków międzynarodowych.

Artykuł 2

Cele

1. Wspólna polityka rybołówstwa zapewnia taką eksploatację żywych zasobów wodnych, która zapewnia zrównoważone warunki ekonomiczne, środowiskowe i społeczne.

W tym celu Wspólnota stosuje podejście ostrożne poprzez podjęcie środków mających na celu ochronę i utrzymanie żywych zasobów wodnych, zapewnienie ich zrównoważonej eksploatacji oraz zminimalizowanie wpływu działalności połowowej na ekosystemy morskie.

([1]) Dz.U. L 20 z 28.1.1976, str. 19.

▼B

Celem jej jest stopniowe wdrażanie podejścia do zarządzania rybołówstwem na podstawie ekosystemu. Wspólnota dąży również do przyczyniania się do skutecznej działalności połowowej w ramach sprawnego i konkurencyjnego przemysłu rybołówstwa i akwakultury, zapewniając uczciwe standardy życiowe dla tych, którzy zależni są od działalności połowowej i biorąc pod uwagę interesy konsumentów.

2. Wspólna polityka rybołówstwa kieruje się następującymi zasadami:

a) jasno zdefiniowane obowiązki na poziomie wspólnotowym, krajowym i lokalnym;

b) proces podejmowania decyzji oparty na przesłankach naukowych i dostarczający wyniki w wymaganym okresie;

c) szeroki udział uczestników sektora na wszystkich etapach polityki, od koncepcji do wdrożenia;

d) zgodność z innymi politykami wspólnotowymi, w szczególności z polityką środowiskową, społeczną, regionalną, rozwoju, zdrowia oraz ochrony konsumenta.

Artykuł 3

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

a) „wody wspólnotowe” oznaczają wody w obszarze zwierzchnictwa lub jurysdykcji Państw Członkowskich, z wyjątkiem wód sąsiadujących z terytoriami wymienionymi w załączniku II do Traktatu;

b) „żywe zasoby wodne” oznaczają dostępne morskie gatunki wodne, włączając gatunki wypływające i spływające do morza w celu składania ikry podczas ich przebywania w wodzie morskiej;

c) „statek rybacki” oznacza jakikolwiek statek wyposażony w narzędzia połowowe do handlowej eksploatacji żywych zasobów wodnych;

d) „wspólnotowy statek rybacki” oznacza statek rybacki pod banderą Państwa Członkowskiego i zarejestrowany we Wspólnocie;

e) „zrównoważona eksploatacja” oznacza taką eksploatację zasobu, która nie stanowi zagrożenia dla jego przyszłej eksploatacji i która nie ma negatywnego wpływu na ekosystemy morskie;

f) „współczynnik umieralności ryb” oznacza połów zasobu w określonym czasie w stosunku do średniego zasobu dostępnego dla rybołówstwa w tym czasie;

g) „zasób” oznacza żywe zasoby wodne występujące w danym zarządzanym obszarze;

h) „nakład połowowy” oznacza rezultat zdolności oraz działalności statku rybackiego; w przypadku grupy statków jest to suma nakładu połowowego dla wszystkich statków w tej grupie;

▼B

i) „ostrożne podejście do zarządzania rybołówstwem” oznacza, że brak odpowiednich informacji naukowych nie powinien być usprawiedliwieniem dla odkładania lub niepodejmowania środków zarządzania dla ochrony docelowego gatunku, gatunków pokrewnych lub zależnych oraz gatunków niedocelowych i ich środowiska;

j) „krytyczne punkty odniesienia” oznaczają wartości parametrów populacji zasobu rybnego (takich jak biomasa czy współczynnik umieralności ryb), których należy unikać, ponieważ wiążą się one z nieznaną dynamiką populacji, zniszczeniem zasobu lub ujemnym rozmnażaniem;

k) „punkty odniesienia ochrony” oznaczają wartości parametrów populacji zasobu rybnego (takich jak biomasa czy współczynnik umieralności ryb), stosowane w zarządzaniu rybołówstwem, na przykład w odniesieniu do możliwego do przyjęcia poziomu ryzyka biologicznego lub docelowego poziomu uzysku;

l) „bezpieczne granice biologiczne” wyznaczają stan zasobu lub jego eksploatacji, gdzie zachodzi niskie ryzyko naruszenia określonych krytycznych punktów odniesienia;

m) „limit połowowy” oznacza ograniczenie ilościowe w wyładunku zasobu lub grupy zasobów w określonym czasie, o ile prawo wspólnotowe nie stanowi inaczej;

n) „zdolność połowowa” oznacza tonaż statku w GT i jego moc w kW, jak określono w art. 4 i 5 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2930/86 ([1]). Dla określonych typów działalności połowowej zdolność może być określona przez Radę przy użyciu np. ilości i/lub rozmiaru narzędzi połowowych na statku;

o) „wycofanie z floty” oznacza usunięcie statku rybackiego z rejestru floty rybackiej Państwa Członkowskiego, pod warunkiem że spełniony jest przepis art. 15 ust. 1;

p) „wprowadzenie do floty” oznacza rejestrację statku rybackiego w rejestrze floty rybackiej Państwa Członkowskiego;

q) „możliwość połowowa” oznacza określone ilościowo uprawnienie do połowu, wyrażone w złowionych ilościach i/lub nakładzie połowowym;

r) „wspólnotowa możliwość połowowa” oznacza możliwości połowowe dostępne dla Wspólnoty na wodach wspólnotowych oraz całkowite wspólnotowe możliwości połowowe poza wodami wspólnotowymi, pomniejszone o wspólnotowe możliwości połowowe przyznane państwom trzecim.

([1]) Dz.U. L 274 z 25.9.1986, str. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 3259/94 (Dz.U. L 339, z 29.12.1994, str. 11).

▼B

ROZDZIAŁ II

OCHRONA I ZRÓWNOWAŻENIE

Artykuł 4

Rodzaje środków

1. Dla osiągnięcia celów określonych w art. 2 ust. 1 Rada ustanawia wspólnotowe środki regulujące dostęp do wód i zasobów oraz zrównoważone prowadzenie działalności połowowej.

2. Środki określone w ust. 1 ustanawia się z uwzględnieniem dostępnych informacji naukowych, technicznych i ekonomicznych, w szczególności sprawozdań przygotowanych przez Komitet Naukowy, Techniczny i Ekonomiczny ds. Rybołówstwa (STECF), utworzony na mocy art. 33 ust. 1 oraz w świetle wszelkich informacji uzyskanych od regionalnych komitetów doradczych utworzonych na mocy art. 31. Mogą one w szczególności obejmować środki stosowane dla każdego zasobu lub grupy zasobów w celu ograniczenia umieralności ryb i wpływu działalności połowowej na środowisko poprzez:

a) przyjmowanie planów odbudowy na mocy art. 5;

b) przyjmowanie planów zarządzania na mocy art. 6;

c) ustanawianie celów zrównoważonej eksploatacji zasobów;

d) ograniczanie połowów;

e) ustalanie liczby i rodzaju statków rybackich uprawnionych do połowów;

f) ograniczanie nakładu połowowego;

g) przyjmowanie środków technicznych, obejmujących:

   i) środki dotyczące konstrukcji narzędzi połowowych, ilości i rodzaju narzędzi połowowych na pokładzie, metod stosowania oraz składu odłowów, które mogą zostać zatrzymane na pokładzie po złowieniu przy użyciu takich narzędzi;

   ii) strefy i/lub okresy, w których działalność połowowa jest zabroniona lub ograniczona, łącznie z ochroną obszarów tarła i narybku;

   iii) minimalne rozmiary okazów, które można zatrzymać na pokładzie i/lub wyładować w porcie;

   iv) szczególne środki w celu zmniejszenia wpływu działalności połowowej na ekosystemy morskie i gatunki niedocelowe;

h) ustanawianie zachęt, w tym natury finansowej, promujących bardziej selektywne lub mniej intensywne połowy;

▼B

i) przeprowadzanie projektów pilotażowych dotyczących alternatywnych rodzajów technik zarządzania rybołówstwem.

Artykuł 5

Plany odbudowy

1. Rada przyjmuje, jako priorytetowe, plany odbudowy łowisk eksploatujących zasoby, które są poza bezpiecznymi granicami biologicznymi.

2. Celem planów odbudowy jest zapewnienie odbudowy zasobów do stanu w bezpiecznych granicach biologicznych.

Obejmują one punkty odniesienia ochrony, takie jak cele pozwalające na ocenę odbudowy zasobów do stanu w bezpiecznych granicach biologicznych.

Cele wyrażane są na podstawie:

a) rozmiaru populacji; i/lub

b) długofalowego uzysku; i/lub

c) współczynnika śmiertelności ryb; i/lub

d) stabilności połowów.

Plany odbudowy mogą zawierać cele odnoszące się do innych żywych zasobów wodnych i utrzymywania lub poprawy statusu ochrony ekosystemów morskich.

W przypadku gdy ustalony jest więcej niż jeden cel, plany odbudowy ustalają hierarchię ważności tych celów.

3. Plany odbudowy są opracowywane na podstawie ostrożnego podejścia do zarządzania rybołówstwem i uwzględniają krytyczne punkty odniesienia zalecane przez właściwe instytucje naukowe. Zapewniają one zrównoważoną eksploatację zasobów oraz utrzymanie wpływu działalności połowowej na ekosystemy morskie na zrównoważonym poziomie.

Mogą one obejmować łowiska pojedynczych zasobów lub łowiska eksploatujące kombinację zasobów i uwzględniają w należyty sposób interakcje pomiędzy zasobami i łowiskami.

Plany odbudowy są wieloletnie i wskazują oczekiwane ramy czasowe dla osiągnięcia ustanowionych celów.

4. Plany odbudowy mogą zawierać wszelkie środki określone w art. 4 ust. 2 lit. c)—h) oraz zasady eksploatacji składające się z wcześniej określonych parametrów biologicznych rządzących limitami połowowymi.

Plany odbudowy zawierają ograniczenia nakładu połowowego, chyba że nie jest to konieczne do osiągnięcia celu planu. Środki mające być zawarte w planach odbudowy są proporcjonalne do celów i oczekiwanych ram czasowych oraz są określane przez Radę z uwzględnieniem:

a) statusu ochrony zasobu lub zasobów;

b) cech biologicznych zasobu lub zasobów;

▼B

c) cech łowisk, w których zostały odłowione zasoby;

d) wpływu ekonomicznego środków na odnośne łowiska.

5. Komisja składa sprawozdanie na temat skuteczności planów odbudowy w osiąganiu założonych celów.

Artykuł 6

Plany zarządzania

1. Rada przyjmuje plany zarządzania tak dalece, jak jest to niezbędne dla utrzymania zasobów w bezpiecznych granicach biologicznych dla łowisk eksploatujących zasoby znajdujące się na lub w bezpiecznych granicach biologicznych.

2. Plany zarządzania obejmują punkty odniesienia ochrony, takie jak cele pozwalające na ocenę utrzymania zasobów w takich granicach. Artykuł 5 ust. 2 lit. a)—d) stosuje się.

Plany zarządzania mogą obejmować cele odnoszące się do innych żywych zasobów wodnych oraz utrzymywania lub poprawy statusu ochrony ekosystemów morskich.

W przypadku gdy ustalony jest więcej niż jeden cel, plany zarządzania ustalają hierarchię ważności tych celów.

3. Plany zarządzania opracowywane są na podstawie ostrożnego podejścia do zarządzania rybołówstwem i uwzględniają krytyczne punkty odniesienia zalecane przez odpowiednie instytucje naukowe. Zapewniają one zrównoważoną eksploatację zasobów oraz utrzymanie wpływu działalności połowowej na ekosystemy morskie na zrównoważonym poziomie.

Mogą one obejmować łowiska pojedynczych zasobów lub łowiska eksploatujące kombinację zasobów i uwzględniają w należyty sposób interakcje pomiędzy zasobami i łowiskami.

Plany zarządzania są wieloletnie i wskazują oczekiwane ramy czasowe dla osiągnięcia ustanowionych celów.

4. Plany zarządzania mogą zawierać wszelkie środki określone w art. 4 ust. 2 lit. d)-i) oraz zasady eksploatacji składające się z wcześniej określonych parametrów biologicznych rządzących limitami połowowymi.

Środki mające być zawarte w planie zarządzania muszą być proporcjonalne do celów i oczekiwanych ram czasowych i są określane przez Radę, z uwzględnieniem:

a) statusu ochrony zasobu lub zasobów;

b) cech biologicznych zasobu lub zasobów;

▼B

c) cech łowisk, w których zostały odłowione zasoby;

d) wpływu ekonomicznego środków na odnośne łowiska.

5. Komisja składa sprawozdanie na temat skuteczności planów zarządzania w osiąganiu założonych celów.

Artykuł 7

Środki nadzwyczajne Komisji

1. Jeżeli istnieje dowód poważnego zagrożenia dla ochrony żywych zasobów wodnych lub dla ekosystemu morskiego, wynikającego z działalności połowowej i wymagającego natychmiastowego działania, Komisja, na uzasadniony wniosek Państwa Członkowskiego lub z własnej inicjatywy, może zadecydować o zastosowaniu środków nadzwyczajnych, trwających nie dłużej niż sześć miesięcy. Komisja może podjąć nową decyzję o przedłużeniu stosowania środków nadzwyczajnych na okres nie dłuższy niż sześć miesięcy.

2. Państwo Członkowskie przekazuje wniosek jednocześnie Komisji, pozostałym Państwom Członkowskim i zainteresowanym regionalnym komitetom doradczym. Mogą one przedłożyć swoje uwagi na piśmie Komisji w terminie pięciu dni roboczych od otrzymania żądania.

Komisja podejmuje decyzję w terminie 15 dni roboczych od otrzymania żądania określonego w ust. 1.

3. Środki nadzwyczajne mają skutek natychmiastowy. Powiadamia się o nich zainteresowane Państwa Członkowskie i publikuje się je w Dzienniku Urzędowym.

4. Zainteresowane Państwa Członkowskie mogą odwołać się od decyzji Komisji do Rady w terminie 10 dni roboczych od otrzymania powiadomienia.

5. Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną, może podjąć inną decyzję w terminie miesiąca od daty otrzymania odwołania.

Artykuł 8

Środki nadzwyczajne Państwa Członkowskiego

1. Jeżeli istnieje dowód poważnego i nieprzewidzianego zagrożenia dla ochrony żywych zasobów wodnych lub dla ekosystemu morskiego, wynikającego z działalności połowowej na wodach będących pod zwierzchnictwem lub jurysdykcją Państwa Członkowskiego, w przypadku gdy nadmierne opóźnienie mogłoby spowodować trudną do naprawienia szkodę, to Państwo Członkowskie może podjąć środki nadzwyczajne na okres nie dłuższy niż trzy miesiące.

2. Przed przyjęciem środków nadzwyczajnych Państwo Członkowskie, które zamierza je podjąć, powiadamia o tym zamiarze Komisję, pozostałe Państwa Członkowskie oraz zainteresowane regionalne komitety doradcze poprzez wysłanie projektu tych środków oraz memorandum wyjaśniającego.

▼B

3. Państwa Członkowskie oraz zainteresowane regionalne komitety doradcze mogą przedstawić swoje uwagi na piśmie Komisji w terminie pięciu dni roboczych od daty powiadomienia. Komisja potwierdza, odwołuje lub zmienia środki w terminie 15 dni roboczych od daty powiadomienia.

4. O decyzji Komisji powiadamia się zainteresowane Państwa Członkowskie. Decyzja jest publikowana w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

5. Zainteresowane Państwa Członkowskie mogą odwołać się od decyzji Komisji do Rady w terminie 10 dni roboczych od daty powiadomienia o decyzji.

6. Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną, może podjąć inną decyzję w terminie miesiąca od daty otrzymania odwołania.

Artykuł 9

Środki Państw Członkowskich w strefie 12 mil morskich

1. Państwo Członkowskie może podjąć niedyskryminacyjne środki dla ochrony i zarządzania zasobami rybołówstwa oraz w celu zminimalizowania wpływu rybołówstwa na ochronę morskich ekosystemów w strefie 12 mil morskich od linii podstawowej, pod warunkiem że Wspólnota nie przyjęła dla tej strefy szczególnych środków skierowanych na ochronę i zarządzanie. ►C1 Środki przyjęte przez Państwo Członkowskie są zgodne z celami ustanowionymi w art. 2 i nie mniej surowe niż istniejące prawodawstwo wspólnotowe. ◄

Jeżeli środki mające być przyjęte przez Państwo Członkowskie mogą mieć wpływ na statki innego Państwa Członkowskiego, środki takie przyjmuje się jedynie w przypadku gdy Komisji, Państwu Członkowskiemu oraz zainteresowanym regionalnym komitetom doradczym został przedstawiony projekt środków wraz z memorandum wyjaśniającym.

2. Środki mające zastosowanie do statków rybackich z innych Państw Członkowskich podlegają procedurom ustanowionym w art. 8 ust. 3–6.

Artykuł 10

Środki Państwa Członkowskiego stosowane jedynie do statków rybackich pływających pod banderą tego Państwa

Państwa Członkowskie mogą podejmować środki ochrony i zarządzania zasobami w wodach znajdujących się pod ich zwierzchnictwem lub jurysdykcją, pod warunkiem że:

a) mają one zastosowanie jedynie do statków rybackich pływających pod banderą zainteresowanego Państwa Członkowskiego, zarejestrowanych we Wspólnocie lub, w przypadku działalności połowowej nieprowadzonej przez statek rybacki, do osób posiadających miejsce zamieszkania lub siedzibę w zainteresowanym Państwie Członkowskim; i

▼C1

b) są zgodne z zasadami ustanowionymi w art. 2 ust. 1 i nie mniej surowe niż istniejące prawodawstwo wspólnotowe.

▼B

ROZDZIAŁ III

DOSTOSOWANIE ZDOLNOŚCI POŁOWOWEJ

▼M1

Artykuł 11

Dostosowanie zdolności połowowej

1. Państwa członkowskie wprowadzają środki dostosowujące zdolność połowową swojej floty w celu osiągnięcia trwałej równowagi pomiędzy zdolnością połowową a ich wielkościami dopuszczalnymi połowów.

2. Państwa członkowskie zapewniają, że poziomy odniesienia dla zdolności połowowej wyrażone w GT i kW i ustalone zgodnie z niniejszym artykułem i art. 12 nie są przekraczane.

3. Nie zezwala się na wycofanie z floty połowowej przy zastosowaniu pomocy publicznej bez uprzedniego wycofania licencji połowowej określonej w rozporządzeniu (WE) nr 1281/2005 ([1]) i, w stosownych przypadkach, zezwolenia połowowego określonego w odpowiednich przepisach. Bez uszczerbku dla przepisów ust. 6, zdolność odpowiadająca licencji i, w niezbędnych przypadkach, zezwoleniom połowowym nie może zostać zastąpiona.

4. W przypadku udzielenia pomocy publicznej na wycofanie zdolności połowowej przekraczające zdolność konieczną do przestrzegania poziomów odniesienia ustalonych zgodnie z niniejszym artykułem i art. 12, wycofaną zdolność automatycznie odejmuje się od poziomów odniesienia. Uzyskane w ten sposób poziomy odniesienia stają się nowymi poziomami odniesienia.

▼C2

5. W przypadku statków mających pięć lub więcej lat zezwala się na zwiększenie pojemności brutto statku w związku z modernizacją statku ponad pokładem głównym, mającą na celu poprawę bezpieczeństwa, warunków pracy i higieny na statku oraz poprawę jakości produktów, pod warunkiem że taka modernizacja nie zwiększa możliwości połowowych statku. Poziomy odniesienia ustalone zgodnie z niniejszym artykułem i art. 12 zostają odpowiednio dostosowane. Zwiększenie zdolności połowowej nie musi być uwzględniane w bilansie wprowadzeń i wycofań statków poszczególnych państw członkowskich, dokonywanym zgodnie z art. 13.

6. W celu poprawy bezpieczeństwa, warunków pracy i higieny na statku oraz poprawy jakości produktów od dnia 1 stycznia 2007 r. państwa członkowskie są uprawnione do przydzielenia nowym lub istniejącym statkom następującej zdolności w zakresie pojemności brutto, pod warunkiem że ta zdolność połowowa nie zwiększa możliwości połowowych statków:

— 4 % średniej rocznej pojemności brutto wycofanej przy zastosowaniu pomocy publicznej między dniem 1 stycznia 2003 r. a dniem 31 grudnia 2006 r. w przypadku państw członkowskich będących członkami Wspólnoty w dniu 1 stycznia 2003 r. oraz 4 % średniej rocznej pojemności brutto wycofanej przy zastosowaniu pomocy publicznej między dniem 1 maja 2004 r. a dniem 31 grudnia 2006 r. w przypadku państw członkowskich, które przystąpiły do Wspólnoty w dniu 1 maja 2004 r., oraz

([1]) Dz.U. L 203 z 4.8.2005, str. 3.

▼C2

— 4 % pojemności brutto wycofanej z floty przy zastosowaniu pomocy publicznej od dnia 1 stycznia 2007 r.

Poziomy odniesienia ustalone zgodnie z niniejszym artykułem i art. 12 zostają odpowiednio dostosowane. Zwiększenie zdolności połowowej nie musi być uwzględniane w bilansie wprowadzeń i wycofań statków poszczególnych państw członkowskich, dokonywanym zgodnie z art. 13.

▼M1

Przy przydzielaniu zdolności połowowej na mocy niniejszego ustępu państwa członkowskie przyznają pierwszeństwo rybactwu przybrzeżnemu na niewielką skalę w rozumieniu art. 26 rozporządzenia Rady (WE) nr 1198/2006 ([1]).

7. Przepisy wykonawcze do stosowania niniejszego artykułu mogą zostać przyjęte zgodnie z procedurą określoną w art. 30 ust. 2.

▼B

Artykuł 12

Poziomy odniesienia dla flot rybackich

1. Dla każdego Państwa Członkowskiego Komisja ustanawia poziomy odniesienia wyrażone w GT i w kW dla łącznej zdolności połowowej wspólnotowych statków rybackich pływających pod banderą tego Państwa Członkowskiego, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 30 ust. 2.

Poziomy odniesienia stanowią sumę celów Wieloletniego Programu Orientacji 1997–2002 dla każdego segmentu, ustalone na dzień 31 grudnia 2002 r. zgodnie z decyzją Rady 97/413/WE ([2]).

2. Przepisy wykonawcze do stosowania niniejszego artykułu mogą zostać przyjęte zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 30 ust. 2.

▼M1

Artykuł 13

System wprowadzania/wycofywania oraz ogólne zmniejszenie zdolności

1. Państwa członkowskie zarządzają wprowadzaniem statków do floty i ich wycofywaniem w ten sposób, że od dnia 1 stycznia 2003 r.:

a) wprowadzenie nowej zdolności do floty bez zastosowania pomocy publicznej jest równoważone przez uprzednie wycofanie bez zastosowania pomocy publicznej co najmniej takiej samej zdolności;

b) wprowadzenie nowej zdolności do floty przy zastosowaniu pomocy publicznej przyznanej po dniu 1 stycznia 2003 r. jest równoważone uprzednim wycofaniem bez zastosowania pomocy publicznej:

▼C2

i) co najmniej takiej samej zdolności, w przypadku wprowadzania nowych statków o pojemności brutto równej lub mniejszej od 100 GT; lub

([1]) Dz.U. L 223 z 15.8.2006, str. 1.
([2]) Dz.U. L 175 z 3.7.1997, str. 27. Decyzja zmieniona decyzją 2002/70/WE (Dz.U. L 31 z 1.2.2002, str. 77).

▼C2

ii) co najmniej 1,35-krotności takiej zdolności, w przypadku wprowadzania statków o pojemności brutto powyżej 100 GT;

▼M1

c) wymiana silnika przy zastosowaniu pomocy publicznej zgodnie z przepisami art. 25 ust. 3 lit. b) i c) rozporządzenia (WE) nr 1198/2006 jest równoważona zmniejszeniem zdolności w zakresie mocy równym 20 % mocy wymienianego silnika. Zmniejszenie mocy o 20 % odejmuje się od poziomów odniesienia zgodnie z art. 11 ust. 4.

2. Przepisy wykonawcze do stosowania niniejszego artykułu mogą być przyjęte zgodnie z procedurą określoną w art. 30 ust. 2.

▼B

Artykuł 14

Wymiana informacji

1. Każdego roku Komisja przedstawia streszczenie wyników wysiłków Państw Członkowskich zmierzających do osiągnięcia trwałej równowagi pomiędzy zdolnością połowową a możliwościami połowowymi. Streszczenie takie oparte jest na rocznych sprawozdaniach od każdego Państwa Członkowskiego, które mają być przesyłane Komisji nie później niż do dnia 30 kwietnia następnego roku.

Streszczenie Komisji z załączonymi sprawozdaniami Państw Członkowskich przesyła się przed końcem roku do Parlamentu Europejskiego i Rady wraz z opiniami STECF oraz Komitetu ds. Rybołówstwa i Akwakultury ustanowionego na mocy art. 30 ust. 1.

2. Przepisy wykonawcze dotyczące tych wymian mogą być przyjęte zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 30 ust. 2.

Artykuł 15

Rejestry flot rybackich

1. Każde Państwo Członkowskie prowadzi rejestr wspólnotowych statków rybackich pływających pod jego banderą. Rejestr taki zawiera minimum informacji o cechach i działalności statku niezbędne do zarządzania środkami ustanowionymi na poziomie wspólnotowym.

2. Każde Państwo Członkowskie udostępnia Komisji informacje określone w ust. 1.

3. Komisja tworzy rejestr wspólnotowej floty rybackiej, który zawiera informacje otrzymane zgodnie z ust. 2 i udostępnia go Państwom Członkowskim. Będzie on zgodny z przepisami wspólnotowymi odnoszącymi się do ochrony danych osobowych.

4. Informacje określone w ust. 1 oraz procedury ich przekazywania określone w ust. 2 i 3 mogą zostać ustalone zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 30 ust. 2.

▼B

Artykuł 16

Warunkowość wspólnotowej pomocy finansowej i zmniejszenie nakładu połowowego

1. Pomoc finansowa na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 2792/1999 z dnia 17 grudnia 1999 r., ustanawiającego szczegółowe zasady i uzgodnienia dotyczące pomocy strukturalnej Wspólnoty w sektorze rybołówstwa ([1]), z wyjątkiem funduszy na złomowanie statków rybackich, może być udzielona, jedynie gdy Państwo Członkowskie zastosowało się do art. 11, 13 i 15 niniejszego rozporządzenia oraz dostarczyło informacje wymagane przez rozporządzenie Rady (WE) nr 2792/99 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 366/2001 ([2]).

W tym kontekście po umożliwieniu zainteresowanemu Państwu Członkowskiemu przedstawienia swojego stanowiska oraz proporcjonalnie do stopnia niestosowania się do przepisów Komisja zawiesza pomoc finansową na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 2792/1999 dla zainteresowanego Państwa Członkowskiego.

2. Jeżeli na podstawie dostępnych informacji Komisja uzna, że zdolność floty Państwa Członkowskiego przekracza zdolność, której jest ono zobowiązane przestrzegać na mocy art. 11, 13 i 15, informuje o tym zainteresowane Państwo Członkowskie. Państwo Członkowskie natychmiast zmniejsza swój nakład połowowy do poziomu zgodnego z art. 11, 13 i 15, bez uszczerbku dla zobowiązań wynikających z tych artykułów. Zainteresowane Państwo Członkowskie przedstawia swój plan zmniejszenia Komisji do weryfikacji, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 30 ust. 2, niezależnie od tego, czy zmniejszenie to jest równoważne do przekroczonej zdolności.

ROZDZIAŁ IV

ZASADY DOSTĘPU DO WÓD I ZASOBÓW

Artykuł 17

Zasady ogólne

1. Wspólnotowe statki rybackie mają jednakowy dostęp do wód i zasobów na wszystkich wodach wspólnotowych, z wyjątkiem tych określonych w ust. 2, z zastrzeżeniem środków przyjętych na mocy rozdziału II.

▼M3

2. W pasach wodnych do 12 mil morskich od linii podstawowej, znajdujących się pod ich zwierzchnictwem lub jurysdykcją, od dnia 1 stycznia 2013 r. do dnia 31 grudnia 2014 r. państwa członkowskie uprawnione są do ograniczenia rybołówstwa do statków rybackich, które tradycyjnie łowią na tychże wodach z przyległych portów. Pozostaje to bez uszczerbku dla uzgodnień dotyczących wspólnotowych statków rybackich pływających pod banderą innych państw członkowskich w ramach istniejących stosunków sąsiedzkich pomiędzy

([1]) Dz.U. L 337 z 30.12.1999, str. 10. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 179/2002 (Dz.U. L 31 z 1.2.2002, str. 25).
([2]) Dz.U. L 55 z 24.2.2001, str. 3.

▼M3

państwami członkowskimi oraz uzgodnień zawartych w załączniku I, ustalającym dla każdego państwa członkowskiego strefy geograficzne w ramach pasów nadbrzeżnych innych państw członkowskich, gdzie prowadzi się działalność połowową, oraz odnośne gatunki.

▼B

Do dnia 31 grudnia 2011 r. Komisja przedstawi Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie w sprawie uzgodnień określonych w niniejszym ustępie. Przed dniem 31 grudnia 2012 r. Rada podejmie decyzję w sprawie przepisów dotyczących wyżej wspomnianych uzgodnień.

Artykuł 18

Kwadrat szetlandzki

1. Dla gatunków o specjalnym znaczeniu w regionie określonym w załączniku II, które są biologicznie wrażliwe z powodu ich cech eksploatacyjnych, działalność połowowa wspólnotowych statków rybackich o długości pomiędzy liniami pionowymi nie mniejszej niż 26 metrów dotycząca gatunków głębinowych, z wyjątkiem okowieli i błękitka, podlega systemowi uprzednich zezwoleń zgodnie z warunkami ustanowionymi w niniejszym rozporządzeniu, w szczególności w załączniku II.

2. Szczegółowe zasady stosowania oraz procedury wykonywania ust. 1 mogą być przyjęte zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 30 ust. 2.

Artykuł 19

Przegląd zasad dostępu

1. Do dnia 31 grudnia 2003 r. Komisja przedstawi Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie w sprawie zasad dostępu do wód i zasobów ustanowionych przez prawodawstwo wspólnotowe, z wyjątkiem tych określonych w art. 17 ust. 2, oceniające uzasadnienie tychże zasad z punktu widzenia celów ochrony i zrównoważonej eksploatacji.

2. Na podstawie sprawozdania określonego w ust. 1 i uwzględniając zasadę ustanowioną w art. 17 ust. 1, do dnia 31 grudnia 2004 r. Rada podejmie decyzję w sprawie wszelkich niezbędnych dostosowań tych zasad.

Artykuł 20

Rozdział możliwości połowowych

1. Na wniosek Komisji Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną, podejmuje decyzję w sprawie limitów połowowych i/lub nakładu połowowego oraz w sprawie rozdziału możliwości połowowych między Państwa Członkowskie, jak również w sprawie warunków związanych z takimi limitami. Możliwości połowowe rozdziela się pomiędzy Państwa Członkowskie w taki sposób, żeby zapewnić każdemu Państwu Członkowskiemu względną stabilność działalności połowowej dla każdego zasobu lub łowiska.

2. Gdy Wspólnota ustanowi nowe możliwości połowowe, Rada podejmie decyzję w sprawie rozdziału tych możliwości, z uwzględnieniem interesów każdego Państwa Członkowskiego.

▼B

3. Każe Państwo Członkowskie decyduje o metodzie rozdziału możliwości połowowych dla statków rybackich pływających pod jego banderą w stosunku do możliwości przydzielonych temu Państwu Członkowskiemu zgodnie z prawem wspólnotowym i informuje o tym Komisję.

4. Rada ustanawia możliwości połowowe dostępne dla państw trzecich na wodach wspólnotowych i rozdziela te możliwości pomiędzy wszystkie państwa trzecie.

5. Państwa Członkowskie mogą, po powiadomieniu Komisji, wymieniać się częścią lub całością możliwości połowowych im przypisanych.

ROZDZIAŁ V

WSPÓLNOTOWY SYSTEM KONTROLI I EGZEKWOWANIA

▼M2

Artykuł 21

Wspólnotowy system kontroli i egzekucji przepisów

Dostęp do wód i zasobów oraz prowadzenie działalności, jak to określono w art. 1, podlegają kontroli; egzekwuje się także przestrzeganie przepisów wspólnej polityki rybołówstwa. W tym celu ustanawia się wspólnotowy system kontroli, inspekcji i egzekwowania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa.

———————

▼B

ROZDZIAŁ VI

PODEJMOWANIE DECYZJI ORAZ KONSULTACJA

Artykuł 29

Procedura podejmowania decyzji

O ile w niniejszym rozporządzeniu nie przewidziano inaczej, Rada działa zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 37 Traktatu.

Artykuł 30

Komitet ds. Rybołówstwa i Akwakultury

1. Komisja jest wspomagana przez Komitet ds. Rybołówstwa i Akwakultury.

2. W przypadku odniesienia do niniejszego ustępu stosuje się art. 4 i 7 decyzji 1999/468/WE.

Okres ustanowiony w art. 4 ust. 3 decyzji 1999/468/WE ustala się na 20 dni roboczych.

3. W przypadku odniesienia do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE.

▼B

Okres ustanowiony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na 60 dni roboczych

4. Komitet przyjmuje swój regulamin wewnętrzny.

Artykuł 31

Regionalne komitety doradcze

1. Regionalne komitety doradcze tworzy się w celu przyczyniania się do osiągania celów art. 2 ust. 1, w szczególności jako ciała doradcze dla Komisji w sprawach zarządzania rybołówstwem w odniesieniu do określonych obszarów morskich lub stref połowów.

2. Regionalne komitety doradcze składają się głównie z rybaków oraz innych przedstawicieli interesów, na które wpływ ma wspólna polityka rybołówstwa, takich, jak przedstawiciele sektorów rybołówstwa i akwakultury, interesów konsumentów i ochrony środowiska oraz ekspertów naukowych ze wszystkich Państw Członkowskich, zaangażowanych w sprawy rybołówstwa w odnośnym obszarze morskim lub strefie połowów.

3. Przedstawiciele władz krajowych i regionalnych zaangażowanych w sprawy rybołówstwa w odnośnym obszarze morskim lub strefie połowowej mają prawo brać udział w posiedzeniach regionalnych komitetów doradczych w charakterze członków lub obserwatorów. Komisja może uczestniczyć w ich spotkaniach.

4. Komisja może konsultować się z regionalnymi komitetami doradczymi w związku z propozycjami środków, takich jak wieloletnie plany odbudowy lub zarządzania, które mają być przyjęte na podstawie art. 37 Traktatu i które Komisja ma zamiar przedstawić oraz które odnoszą się do rybołówstwa na danym obszarze. Komitety mogą także udzielać konsultacji Komisji oraz Państwom Członkowskim w związku z innymi środkami. Konsultacje takie pozostają bez uszczerbku dla konsultacji udzielanych przez STECF oraz Komitet ds. Rybołówstwa i Akwakultury.

5. Regionalne komitety doradcze mogą:

a) przedstawiać Komisji lub zainteresowanemu Państwu Członkowskiemu zalecenia i sugestie, z własnej inicjatywy albo na wniosek Komisji lub tego Państwa Członkowskiego, w sprawach odnoszących się do zarządzania rybołówstwem;

b) informować Komisję lub zainteresowane Państwo Członkowskie o problemach związanych z wykonywaniem zasad wspólnotowych oraz przedstawiać im zalecenia i sugestie dotyczące takich problemów;

c) prowadzić inną działalność niezbędną do wypełniania ich funkcji.

Regionalne komitety doradcze informują o swojej działalności Komitet ds. Rybołówstwa i Akwakultury.

▼B

Artykuł 32

Procedura tworzenia regionalnych komitetów doradczych

Rada podejmuje decyzję w sprawie utworzenia Regionalnego Komitetu Doradczego. Regionalny komitet doradczy obejmuje swoim działaniem obszary morskie podlegające jurysdykcji co najmniej dwóch Państw Członkowskich. Regionalny Komitet Doradczy przyjmuje swój regulamin wewnętrzny.

Artykuł 33

Komitet Naukowy, Techniczny i Ekonomiczny ds. Rybołówstwa

1. Tworzy się Komitet Naukowy, Techniczny i Ekonomiczny ds. Rybołówstwa (STECF). STECF udziela regularnych konsultacji w sprawach dotyczących ochrony i zarządzania żywymi zasobami wodnymi, łącznie z zagadnieniami biologicznymi, ekonomicznymi, środowiskowymi, społecznymi i technicznymi.

2. Komisja uwzględnia porady otrzymane od STECF przy przygotowywaniu wniosków w sprawie zarządzania rybołówstwem na mocy niniejszego rozporządzenia.

ROZDZIAŁ VII

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 34

Uchylenie

1. Niniejszym uchyla się rozporządzenia (EWG) nr 3760/92 i (EWG) nr 101/76.

2. Odniesienia do przepisów rozporządzeń uchylonych w ust. 1 są rozumiane jako odniesienia do odpowiadających im przepisów niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 35

Przegląd

Komisja przedstawi Parlamentowi Europejskiemu oraz Radzie sprawozdanie na temat funkcjonowania wspólnej polityki rybołówstwa w odniesieniu do rozdziałów II i III przed końcem roku 2012.

Artykuł 36

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2003 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

▼B

ZAŁĄCZNIK I

DOSTĘP DO WÓD PRZYBRZEŻNYCH W ROZUMIENIU ARKTYKUŁU 17 UST. 2

1. **WODY PRZYBRZEŻNE ZJEDNOCZONEGO KRÓLESTWA**

A. DOSTĘP DLA FRANCJI

Obszar geograficzny	Gatunek	Znaczenie lub szczegółowa charakterystyka
Wybrzeże Zjednoczonego Królestwa (6 do 12) mil morskich		
1. Na wschód od Berwick-upon-Tweed na wschód od Coquet Island	Śledź	Nieograniczony
2. Na wschód od Flamborough Head na południe od Spurn Head	Śledź	Nieograniczony
3. Na wschód od Lowestoft na południe od Lyme Regis	Wszystkie gatunki	Nieograniczony
4. Na południe od Lyme Regis na południe od Eddystone	Przydenne	Nieograniczony
5. Na południe od Eddystone na południowy wschód od Longships	Przydenne	Nieograniczony
	Przegrzebki	Nieograniczony
	Homar	Nieograniczony
	Rak	Nieograniczony
6. Na południowy wschód od Longships na północny zachód od Hartland Point	Przydenne	Nieograniczony
	Rak	Nieograniczony
	Homar	Nieograniczony
7. Hartland Point do linii na północ od Lundy Island	Przydenne	Nieograniczony
8. Od linii na zachód od Lundy Island do Cardigan Harbour	Wszystkie gatunki	Nieograniczony
9. Point Lynas North na wschód od Morecambe Light Vessel	Wszystkie gatunki	Nieograniczony
10. County Down	Przydenne	Nieograniczony
11. Na północny wschód od New Island na południowy zachód od Sanda Island	Wszystkie gatunki	Nieograniczony
12. Na północ od Port Stewart na zachód od Barra Head	Wszystkie gatunki	Nieograniczony
13. Szerokość geograficzna 57°40′ N na zachód od Butt St. Lewis	Wszystkie gatunki z wyjątkiem skorupiaków	Nieograniczony
14. St Kilda, Flannan Islands	Wszystkie gatunki	Nieograniczony
15. Na zachód od linii łączącej latarnię morską Butt of Lewis z punktem 59°30′ N-5°45′ W	Wszystkie gatunki	Nieograniczony

B. DOSTĘP DLA IRLANDII

Obszar geograficzny	Gatunek	Znaczenie lub szczegółowa charakterystyka
Wybrzeże Zjednoczonego Królestwa (6 do 12 mil morskich)		
1. Na północ od Point Lynas na południe od Mull of Galloway	Przydenne	Nieograniczony
	Homarzec	Nieograniczony
2. Na zachód od Mull of Oa na zachód od Barra Head	Przydenne	Nieograniczony
	Homarzec	Nieograniczony

▼B

C. DOSTĘP DLA NIEMIEC

Obszar geograficzny	Gatunek	Znaczenie lub szczegółowa charakterystyka
Wybrzeże Zjednoczonego Królestwa (6 do 12 mil morskich)		
1. Na wschód od Szetlandów i Fair Isle pomiędzy liniami pociągniętymi na południowy wschód od latarni morskiej Sumbrugh Head na północny wschód od latarni Skroo i południowy zachód od latarni Skadan	Śledź	Nieograniczony
2. Na wschód od Berwick-upon-Tweed, na wschód od latarni Whitby High	Śledź	Nieograniczony
3. Na wschód od latarni North Foreland, na południe od nowej latarni Dungeness	Śledź	Nieograniczony
4. Strefa wokół St Kilda	Śledź	Nieograniczony
	Makrela	Nieograniczony
5. Latarnia Butt of Lewis na zachód do linii łączącej latarnię Butt of Lewis i punkt 59°30′ N-5°45′ W	Śledź	Nieograniczony
6. Strefa wokół North Rona i Sulisker (Sulasgeir)	Śledź	Nieograniczony

D. DOSTĘP DLA NIDERLANDÓW

Obszar geograficzny	Gatunek	Znaczenie lub szczegółowa charakterystyka
Wybrzeże Zjednoczonego Królestwa (od 6 do 12 mil morskich)		
1. Na wschód od Szetlandów i Fair Isle pomiędzy liniami pociągniętymi na południowy wschód od latarni morskiej Sumbrugh Head na północny wschód od latarni Skroo i południowy zachód od latarni Skadan	Śledź	Nieograniczony
2. Na wschód od Berwick upon Tweed, na wschód od Flamborough Head	Śledź	Nieograniczony
3. Na wschód of North Foreland, na południe od nowej latarni Dungeness	Śledź	Nieograniczony

E. DOSTĘP DLA BELGII

Obszar geograficzny	Gatunek	Znaczenie lub szczegółowa charakterystyka
Wybrzeże Zjednoczonego Królestwa (od 6 do 12 mil morskich)		
1. Na wschód od Berwick upon Tweed na wschód od Coquer Island	Śledź	Nieograniczony
2. Na północ od Cromer na wschód od North Foreland	Przydenne	Nieograniczony

▼B

Obszar geograficzny	Gatunek	Znaczenie lub szczegółowa charakterystyka
3. Na wschód od North Foreland na południe od nowej latarni Dungeness	Przydenne	Nieograniczony
	Śledź	Nieograniczony
4. Na południe od nowej latarni Dungeness, na południe od Selsey Bill	Przydenne	Nieograniczony
5. Na południowy wschód od Straight Point, na północny zachód od South Bishop	Przydenne	Nieograniczony

2. **WODY PRZYBRZEŻNE IRLANDII**

A. DOSTĘP DLA FRANCJI

Obszar geograficzny	Gatunek	Znaczenie lub szczegółowa charakterystyka
Wybrzeże Irlandii (od 6 do 12 mil morskich)		
1. Na północny zachód od Erris Head na zachód od Sybil Point	Przydenne	Nieograniczony
	Homarzec	Nieograniczony
2. Na południe od Mizen Head na południe od Stags	Przydenne	Nieograniczony
	Homarzec	Nieograniczony
	Makrela	Nieograniczony
3. Na południe od Stags na południe od Cork	Przydenne	Nieograniczony
	Homarzec	Nieograniczony
	Makrela	Nieograniczony
	Śledź	Nieograniczony
4. Na południe od Cork, na południe od Carnsore Point	Wszystkie gatunki	Nieograniczony
5. Na południe od Carnsore Point, na południowy wschód od Haulbowline	Wszystkie gatunki, z wyjątkiem skorupiaków	Nieograniczony

B. DOSTĘP DLA ZJEDNOCZONEGO KRÓLESTWA

Obszar geograficzny	Gatunek	Znaczenie lub szczegółowa charakterystyka
Wybrzeże Irlandii (od 6 do 12 mil morskich)		
1. Na południe od Mine Head Hook Point	Przydenne	Nieograniczony
	Śledź	Nieograniczony
	Makrela	Nieograniczony
2. Hook Point Carlingford Lough	Przydenne	Nieograniczony
	Śledź	Nieograniczony
	Makrela	Nieograniczony
	Homarzec	Nieograniczony
	Przegrzebki	Nieograniczony

▼B

C. DOSTĘP DLA NIDERLANDÓW

Obszar geograficzny	Gatunek	Znaczenie lub szczegółowa charakterystyka
Wybrzeże Irlandii (od 6 do 12 mil morskich)		
1. Na południe od Stags na południe od Carnsore Point	Śledź	Nieograniczony
	Makrela	Nieograniczony

D. DOSTĘP DLA NIEMIEC

Obszar geograficzny	Gatunek	Znaczenie lub szczegółowa charakterystyka
Wybrzeże Irlandii (od 6 do 12 mil morskich)		
1. Na południe od Old Head of Kinsale na południe od Carnsore Point	Śledź	Nieograniczony
2. Na południe od Cork na południe od Carnsore Point	Makrela	Nieograniczony

E. DOSTĘP DLA BELGII

Obszar geograficzny	Gatunek	Znaczenie lub szczegółowa charakterystyka
Wybrzeże Irlandii (od 6 do 12 mil morskich)		
1. Na południe od Cork na południe od Carnsore Point	Przydenne	Nieograniczony
2. Na wschód od Wicklow Head na południowy wschód od Carlingford Lough	Przydenne	Nieograniczony

3. **WODY PRZYBRZEŻNE BELGII**

Obszar geograficzny	Państwo członkowskie	Gatunek	Znaczenie lub szczegółowa charakterystyka
Od 3 do 12 mil morskich	Niderlandy	Wszystkie gatunki	Nieograniczony
	Francja	Śledź	Nieograniczony

4. **WODY PRZYBRZEŻNE DANII**

Obszar geograficzny	Państwo członkowskie	Gatunek	Znaczenie lub szczegółowa charakterystyka
Wybrzeże Morza Północnego (granica duńsko/niemiecka do Hanstholm) (od 6 do 12 mil morskich)	Niemcy	Ryby płaskie	Nieograniczony
		Krewetki	Nieograniczony
granica duńsko/niemiecka do Blåvands Huk	Niderlandy	Ryby płaskie	Nieograniczony
		Ryby okrągłe	Nieograniczony

▼B

Obszar geograficzny	Państwo członkowskie	Gatunek	Znaczenie lub szczegółowa charakterystyka
Blåvands Huk do Bovbjerg	Belgia	Dorsz	Nieograniczony tylko w czerwcu i w lipcu
		Łupacz	Nieograniczony tylko w czerwcu i w lipcu
	Niemcy	Ryby płaskie	Nieograniczony
	Niderlandy	Gładzica	Nieograniczony
		Sola	Nieograniczony
Thyborøn do Hanstholm	Belgia	Witlinek	Nieograniczony tylko w czerwcu i w lipcu
		Gładzica	Nieograniczony tylko w czerwcu i w lipcu
	Niemcy	Ryby płaskie	Nieograniczony
		Szprot	Nieograniczony
		Dorsz	Nieograniczony
		Czarniak	Nieograniczony
		Łupacz	Nieograniczony
		Makrela	Nieograniczony
		Śledź	Nieograniczony
		Witlinek	Nieograniczony
	Niderlandy	Dorsz	Nieograniczony
		Gładzica	Nieograniczony
		Sola	Nieograniczony
Skagerrak (Hanstholm do Skagen) (od 4 do 12 mil morskich)	Belgia	Gładzica	Nieograniczony tylko w czerwcu i w lipcu
	Niemcy	Ryby płaskie	Nieograniczony
		Szprot	Nieograniczony
		Dorsz	Nieograniczony
		Czarniak	Nieograniczony
		Łupacz	Nieograniczony
		Makrela	Nieograniczony
		Śledź	Nieograniczony
		Witlinek	Nieograniczony
	Niderlandy	Dorsz	Nieograniczony
		Gładzica	Nieograniczony
		Sola	Nieograniczony

▼B

Obszar geograficzny	Państwo członkowskie	Gatunek	Znaczenie lub szczegółowa charakterystyka
Kattegat(od 3 do 12 mil)	Niemcy	Dorsz	Nieograniczony
		Ryby płaskie	Nieograniczony
		Homarzec	Nieograniczony
		Śledź	Nieograniczony
Na północ od Zelandii do równoleżnika przechodzącego przez latarnię Forsnæs	Niemcy	Szprot	Nieograniczony
Morze Bałtyckie (łącznie z Bełtami, Sundem, Bornholmem) (od 3 do 12 mil morskich)	Niemcy	Ryby płaskie	Nieograniczony
		Dorsz	Nieograniczony
		Śledź	Nieograniczony
		Szprot	Nieograniczony
		Węgorz	Nieograniczony
		Łosoś	Nieograniczony
		Witlinek	Nieograniczony
		Makrela	Nieograniczony
Skagerrak (od 4 do 12 mil)	Szwecja	Wszystkie gatunki	Nieograniczony
Kattegat (od 3 ([1])do 12 mil)	Szwecja	Wszystkie gatunki	Nieograniczony
Morze Bałtyckie (od 3 do 12 mil)	Szwecja	Wszystkie gatunki	Nieograniczony

([1]) Mierzone od linii brzegowej.

5. **WODY PRZYBRZEŻNE NIEMIEC**

Obszar geograficzny	Państwo Członkowskie	Gatunek	Znaczenie lub szczegółowa charakterystyka
Wybrzeże Morza Północnego (od 3 do 12 mil morskich) wszystkie wybrzeża	Dania	Przydenne	Nieograniczony
		Szprot	Nieograniczony
		Dobijak	Nieograniczony
	Niderlandy	Przydenne	Nieograniczony
		Krewetki	Nieograniczony
granica duńsko/niemiecka do północnego końca Amrum na 54°43′ N	Dania	Krewetki	Nieograniczony
strefa wokół Helgoland	Zjednoczone Królestwo	Dorsz	Nieograniczony
		Gładzica	Nieograniczony
Wybrzeże bałtyckie (3 do 12 mil)	Dania	Dorsz	Nieograniczony
		Gładzica	Nieograniczony
		Śledź	Nieograniczony
		Szprot	Nieograniczony
		Węgorz	Nieograniczony
		Witlinek	Nieograniczony
		Makrela	Nieograniczony

▼B

6. **WODY PRZYBRZEŻNE FRANCJI ORAZ DEPARTAMENTÓW ZAMORSKICH**

Obszar geograficzny	Państwo Członkowskie	Gatunek	Północno-wschodnie wybrzeże Atlantyku
Znaczenie lub szczegółowa charakterystyka (od 6 do 12 mil morskich)			
Granica belgijsko/francuska do na wschód od Departamentu Manche (ujście rzeki Vire-Grandcamp les Bains 4°23′ N-1°2′ WNNE)	Belgia	Przydenne	Nieograniczony
		Przegrzebki	Nieograniczony
	Niderlandy	Wszystkie gatunki	Nieograniczony
Dunkierka (2°20′E) do Cap D'Antifer (0°10′E)	Niemcy	Śledź	Nieograniczony tylko od października do grudnia
Granica belgijsko/francuska na zachód od Cap d'Alprech (50°42′30"N-1°33′30"E)	Zjednoczone Królestwo	Śledź	Nieograniczony
Wybrzeże Atlantyku (od 6 do 12 mil morskich)			
Granica hiszpańsko/francuska do 46°08′N	Hiszpania	Sardele	Rybołówstwo ukierunkowane, nieograniczone tylko od 1 marca do 30 czerwca
			Łowienie na żywą przynętę tylko od 1 lipca do 31 października
		Sardynki	Nieograniczone tylko od 1 stycznia do 28 lutego oraz od 1 lipca do 31 grudnia
			Ponadto, czynności związane z wyżej wymienionymi gatunkami muszą odbywać się w zgodzie z i w granicach czynności wykonywanych w 1984 r.
Wybrzeże Morza Śródziemnego (od 6 do 12 mil morskich)			
Granica hiszpańska Cap Leucate	Hiszpania	Wszystkie gatunki	Nieograniczony

▼B

7. **WODY PRZYBRZEŻNE HISZPANII**

Obszar geograficzny	Państwo Członkowskie	Gatunek	Znaczenie lub szczegółowa charakterystyka
Wybrzeże atlantyckie (od 6 do 12 mil morskich)			
Granica francusko/hiszpańska do latarni morskiej Cap Mayor (3° 47′ W)	Francja	Pelagiczne	Nieograniczony zgodnie z i w granicach działalności wykonywanej w 1984 r.
Wybrzeże śródziemnomorskie (od 6 do 12 mil morskich)			
Granica francuska/Cap Creus	Francja	Wszystkie gatunki	Nieograniczony

8. **WODY PRZYBRZEŻNE NIDERLANDÓW**

Obszar geograficzny	Państwo Członkowskie	Gatunek	Znaczenie lub szczegółowa charakterystyka
Całe wybrzeże (od 3 do 12 mil morskich)	Belgia	Wszystkie gatunki	Nieograniczony
	Dania	Przydenne	Nieograniczony
		Szprot	Nieograniczony
		Nieograniczony	Dobijak
		Ostrobok	
	Nieograniczony	Niemcy	Dorsz
		Nieograniczony	Krewetki
Nieograniczony Całe wybrzeże (od 6 do 12 mil morskich)	Francja	Wszystkie gatunki	Nieograniczony
Południowy punkt Texel, na zachód do granicy holendersko/niemieckiej	Zjednoczone Królestwo	Przydenne	Nieograniczony

9. **WODY PRZYBRZEŻNE FINLANDII**

Obszar geograficzny	Państwo członkowskie	Gatunek	Znaczenie lub szczegółowa charakterystyka
Morze Bałtyckie (od 4 do 12 mil) (*)	Szwecja	Wszystkie gatunki	Nieograniczony

(*) Od 3 do 12 mil wokół wysp Bogskär.

10. **WODY PRZYBRZEŻNE SZWECJI**

Obszar geograficzny	Państwo członkowskie	Gatunek	Znaczenie lub szczegółowa charakterystyka
Skagerrak (4 do 12 mil morskich)	Dania	Wszystkie gatunki	Nieograniczony
Kattegat (3 (*) do 12 mil)	Dania	Wszystkie gatunki	Nieograniczony
Morze Bałtyckie (4 do 12 mil)	Dania	Wszystkie gatunki	Nieograniczony
	Finlandia	Wszystkie gatunki	Nieograniczony

(*) Mierzone od linii brzegowej.

▼B

ZAŁĄCZNIK II

KWADRAT SZETLANDZKI

A. **Granice geograficzne**

Od punktu na zachodnim wybrzeżu Szkocji na szerokości 58º30'N do 59º30'N – 6º15'W

od 58º30' N – 6º15' W do 59º30' N – 5º45' W

od 59º30' N – 5º45' W do 59º30' N – 3º45' W

wzdłuż pasa 12 mil morskich na północ od Orkadów

od 59º30' N – 3º00' W do 61º00' N – 3º00' W

od 61º00' N – 3º00' W do 61º00' N – 0º00' W

wzdłuż pasa 12 mil morskich na północ od Szetlandów

od 61º00' N – 0º00' W do 59º30' N – 0º00' W

od 59º30' N – 0º00' W do 59º30' N – 1º00' W

od 59º30' N – 1º00' W do 59º00' N – 1º00' W

od 59º00' N – 1º00' W do 59º00' N – 2º00' W

od 59º00' N – 2º00' W do 58º30' N – 2º00' W

od 58º30' N – 2º00' W do 58º30' N – 3º00' W

od 58º30' N – 3º00' W do wschodniego wybrzeża Szkocji na szerokości 58º30' N

B. **Dozwolony nakład połowowy**

Maksymalna liczba statków o długości między liniami pionowymi nie mniejszej niż 26 metrów uprawnionych do połowów gatunków przydennych, oprócz okowieli i błękitka:

Państwo Członkowskie	Liczba uprawnionych statków rybackich
Francja	52
Zjednoczone Królestwo	62
Niemcy	12
Belgia	2